

Voorwoord

In de Verordening commissie bezwaarschriften wordt de bezwaarschriftencommissie (hierna: de commissie) opgedragen jaarlijks verslag uit te brengen aan de burgemeester, college en gemeenteraad van haar werkzaamheden. Voor u ligt het jaarverslag van de commissie van de gemeente Oirschot over het jaar 2015. Net als andere jaren wordt in dit jaarverslag aandacht besteed aan het aantal ingediende en behandelde bezwaarschriften, de adviezen van de commissie en het verdere verloop bij de bestuursrechter. Voorts wordt in dit jaarverslag een vergelijking gemaakt met het voorgaande jaar.

De commissie tracht op deze wijze inzicht te verschaffen in het proces van bezwaarschriftenafhandeling. De commissie hoopt met het opstellen van dit jaarverslag tevens een bijdrage te leveren aan de verdere verbetering van de kwaliteit van de primaire besluitvorming.

Mr. W.A.M. Waarma, voorzitter

Inhoudsopgave

Voorwoord

Hoofdstuk 1 De bezwaarschriftencommissie

- 1.1 Inleiding
- 1.2 Samenstelling
- 1.3 Hoorzittingen
- 1.4 Taakstelling
- 1.5 Werkwijze
- 1.6 De andere aanpak

Hoofdstuk 2 Cijfers

- 2.1 Algemeen
- 2.2 De commissie in cijfers

Hoofdstuk 3 Conclusies

- 3.1 Inleiding
- 3.2 Kwaliteit bestreden besluiten
- 3.3 Werkwijze bezwaarschriftencommissie
- 3.4 Beslistermijn

Hoofdstuk 1 De bezwaarschriftencommissie

1.1 Inleiding

Sinds de inwerkingtreding van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in 1994 kent Nederland een verplichte procedure voor bezwaarschriften tegen besluiten van de overheid. Deze regeling bepaalt dat iemand die het niet eens is met een besluit van een bestuursorgaan in de meeste gevallen eerst bij dat bestuursorgaan bezwaar moet maken voordat hij naar de rechter kan gaan.

De bezwaarschriftenprocedure biedt de mogelijkheid om het besluit in al zijn aspecten opnieuw te bezien en te heroverwegen. Het horen van de indiener van een bezwaarschrift en eventuele andere betrokkenen is daarbij een belangrijk element.

De bezwaarschriftenprocedure kan op verschillende manieren worden ingericht. Op grond van artikel 7:13 van de Awb kan een bestuursorgaan een adviescommissie instellen, die het bestuursorgaan adviseert over een te nemen beslissing op bezwaar.

De gemeente Oirschot heeft in 1996 gekozen voor het instellen van een adviescommissie. De instelling ervan is nu geregeld in de op 28 september 2010 door de gemeenteraad vastgestelde "Verordening commissie bezwaarschriften" (hierna: de Verordening).

1.2 Samenstelling

De commissie bestaat uit leden die niet werkzaam zijn bij, of op een andere manier een binding hebben met de gemeente Oirschot. Hiermee wordt de onafhankelijkheid gewaarborgd.

De samenstelling van de commissie was in 2015 als volgt:

Dhr. mr. W.A.M. Waarma	voorzitter
Dhr. mr. J.T.A.J. van der Ven	lid
Dhr. mr. J.A.H. Kuyper	lid
Dhr. mr. drs. A.J. Bakkes	plv-lid

Er hebben in 2015 geen mutaties plaatsgevonden.

De commissie wordt in haar werkzaamheden ondersteund door een ambtelijk secretaris, mevrouw mr. L.M.T. Govaers-Grujters.

1.3 Hoorzittingen

In 2015 heeft de commissie 9 (2014: 13) keer vergaderd. In 6 gevallen is gehoord door de vaste leden, in 1 geval door 2 vaste leden (waaronder de voorzitter), in 1 geval door 2 vaste leden (waaronder de voorzitter) en het plaatsvervangende lid, en in 1 geval door de plaatsvervangende voorzitter en een vast lid.

1.4 Taakstelling

In artikel 2, eerste lid, van de Verordening is de *taak* van de commissie omschreven als:

- 1 Er is een commissie ter voorbereiding van de beslissing op bezwaren tegen besluiten van de raad, het college en de burgemeester.

Het tweede lid, van artikel 2 van de Verordening bevat een regeling van de *bevoegdheid* van de commissie, enkele categorieën bezwaarschriften zijn uitgezonderd van behandeling door de commissie:

- 2 De commissie is niet bevoegd ten aanzien van bezwaarschriften die zijn ingediend tegen besluiten op grond van een wettelijk voorschrift inzake:

- a. belastingen of de Wet waardering onroerende zaken;
- b. personele aangelegenheden;
- c. aangelegenheden op het gebied van werk, inkomen en zorg.

1.5 Werkwijze

De procedure voor de behandeling van bezwaarschriften door de commissie is in de Awb en in de Verordening vastgelegd.

Voorprocedure

Een bezwaarschrift wordt door de postafdeling van de gemeente gestuurd aan de vakafdeling en een afschrift hiervan aan de secretaris van de commissie. In de praktijk levert het herkennen van een inkomende brief als bezwaarschrift weinig problemen op. In de aanhef van de brief vermelden de meeste indieners van bezwaarschriften (reclamanten/bezwaarmakers) het woord 'bezwaarschrift'. De postafdeling verstuurt een ontvangstbevestiging. Sinds een aantal jaren kan een bezwaarschrift ook via de gemeentelijke website worden ingediend met gebruikmaking van de DigiD-inlogcode.

De secretaris beoordeelt of het bezwaarschrift volledig is en tijdig is ingediend. Als een gebrek wordt geconstateerd verzoekt de secretaris bezwaarmaker om het gebrek binnen een bepaalde termijn te herstellen. Vaak betreft het dan het ontbreken van een onderbouwing van de bezwaren. Deze zogenaamde 'pro forma' bezwaarschriften worden alvast ingediend om de termijn veilig te stellen.

De termijn waarbinnen bezwaar moet worden gemaakt bedraagt zes weken, te rekenen vanaf de dag na bekendmaking van het besluit waartegen het bezwaar zich richt. In verband hiermee is het belangrijk dat door de postafdeling de envelop wordt bewaard en gehecht aan het bezwaarschrift. Wanneer de termijn is overschreden wordt bezwaarmaker verzocht om de redenen voor de termijnoverschrijding aan te geven. Als blijkt dat er gegronde redenen zijn (de zogenaamde verschoonbare termijnoverschrijding), dan kan toch een inhoudelijke beoordeling van het bezwaarschrift plaatsvinden. Indien door bezwaarmaker geen (gegronde) feiten of omstandigheden kunnen worden aangegeven voor de termijnoverschrijding wordt het bezwaarschrift op grond van artikel 7:3 Awb buiten zitting (zonder het horen van bezwaarmaker) afgedaan. Er volgt dan nog slechts een advies (met toepassing van artikel 7:3, aanhef en onder a van de Awb, niet-ontvankelijk) aan het bestuursorgaan omtrent de wijze waarop op het bezwaarschrift dient te worden beslist.

Als het bezwaarschrift compleet is kan de zaak, in overleg met de vakafdeling, geagendeerd worden voor een hoorzitting. Het bestuursorgaan, door tussenkomst van de vakafdeling dat het bestreden besluit heeft voorbereid, ontvangt van de secretaris van de commissie het verzoek om uiterlijk de week voorafgaand aan de zitting het verweerschrift (met daarin het standpunt van het bestuursorgaan verwoord) en de relevante stukken uit het dossier te zenden aan de secretaris. Die week worden de stukken aan de commissie verzonden. Aan bezwaarmakers wordt eveneens het verweerschrift toegezonden.

Hoorzitting

De wet schrijft dwingend voor dat bezwaarmaker in de gelegenheid wordt gesteld om te worden gehoord. Slechts in enkele gevallen (indien er op voorhand redelijkerwijs geen twijfel over mogelijk is dat de bezwaren niet kunnen leiden tot een andersluidend besluit) kan een hoorzitting achterwege blijven zoals bij de hiervoor genoemde kennelijke niet-ontvankelijkheid. Kennelijke ongegrondheid kan ook een reden zijn om een hoorzitting achterwege te laten. In de praktijk komt dit zelden voor.

Tenminste drie weken voor de hoorzitting ontvangen de betrokken partijen (bezwaarmaker, vergunninghouder/derdenbelanghebbenden en het bestuursorgaan) een uitnodiging voor de hoorzitting en de informatiefolder "Een bezwaar tegen een besluit?". Bezwaarmakers zijn niet verplicht om op de hoorzitting te verschijnen. In de Verordening is geregeld dat de zittingen in beginsel openbaar zijn. De zitting vindt met gesloten deuren plaats indien de voorzitter van de commissie of een van de aanwezige leden het nodig oordeelt of indien een belanghebbende daartoe een verzoek doet.

De gang van zaken tijdens de hoorzitting is als volgt. Bezwaarmaker wordt uitgenodigd om het bezwaarschrift mondeling toe te lichten en te reageren op het verweerschrift. Daarna is het woord aan de vertegenwoordiger(s) van het bestuursorgaan. Na de toelichting van beide partijen op hun standpunten kunnen de commissieleden vragen stellen aan de partijen. Van de hoorzitting wordt een verslag gemaakt.

Beraadslaging en advies

Na de hoorzitting beraadslaat de commissie in beslotenheid over het uit te brengen advies. De secretaris stelt vervolgens een concept-advies op en stuurt dit (per e-mail) aan de voorzitter en de bij die zitting aanwezige (overige) leden. Na akkoord wordt het ondertekend door de voorzitter en de secretaris van de commissie en verzonden aan de vakafdeling.

Beslissing op bezwaar

Het bestuursorgaan neemt vervolgens een beslissing op het bezwaarschrift met inachtneming van datgene wat de commissie heeft geadviseerd. Het advies van de commissie is niet bindend, echter indien afgeweken wordt van het advies van de commissie dient dat duidelijk gemotiveerd te worden door het bestuursorgaan. Het verslag van de hoorzitting en het advies van de commissie worden tegelijkertijd met de beslissing op bezwaar aan partijen toegezonden.

Beslistermijn

Op 1 oktober 2009 is de "Wet dwangsom en beroep bij niet tijdig beslissen" in werking getreden. Deze wet verplicht de overheid tot het betalen van een dwangsom wanneer zij niet binnen de wettelijk vastgestelde termijn een beslissing neemt. Tegelijk met deze wet is in werking getreden de wet die o.a. voorziet in aanpassing van de beslistermijnen voor bezwaarschriften in de Awb, nu de beslistermijnen in de praktijk veelal niet haalbaar bleken te zijn.

De termijn voor het indienen van een bezwaarschrift bedraagt zes weken, waarbij de termijn aanvangt met ingang van de dag na die waarop het besluit op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt. De Awb schrijft voor dat de beslissing in principe binnen (indien een commissie als bedoeld in artikel 7:13 is ingesteld) twaalf weken na de dag waarop de termijn voor het indienen van een bezwaarschrift is verstreken, genomen moet worden. Deze termijn kan met zes weken worden verdaagd. Partijen ontvangen een verdagingsbericht.

Deze beslistermijn voor bezwaarschriften kan om diverse redenen worden "opgeschort". Verder zijn er diverse gronden voor "uitstel" van de beslissing op bezwaar. De commissie merkt hierbij op dat het regelmatig voorkomt dat de indiener van een bezwaarschrift om extra tijd verzoekt voor het aanleveren van gegevens, of dat de behandeling van het bezwaarschrift naar aanleiding van de hoorzitting wordt aangehouden in afwachting van onderhandelingen tussen gemeente en de indiener van het bezwaarschrift dan wel nog nadere stukken worden ingediend of nadere onderzoeken dienen te worden verricht. Voor het verkrijgen van de instemming met uitstel van bezwaarde is expliciete actie vereist. Er moet namelijk gevraagd worden of bezwaarde met uitstel wil instemmen.

Is de termijn verstreken en heeft het bestuursorgaan geen besluit genomen op het ingediende bezwaarschrift dan kan bezwaarmaker het bestuur in gebreke stellen. Indien twee weken na ontvangst van de ingebrekestelling door het bestuursorgaan nog geen besluit is genomen, verbeurt het per dag dat het besluit uitblijft een dwangsom (de maximale looptijd van de dwangsom is 42 dagen en de dwangsom bedraagt ten hoogste € 1260,00).

In 2015 is een bestuursorgaan geen enkele keer in gebreke gesteld omdat er niet tijdig was beslist op het bezwaar. In 2014 is er 9 maal (waaronder 4 keer in 1 -Wob- zaak) een bestuursorgaan in gebreke gesteld omdat er niet tijdig was beslist op het bezwaar, waarbij in 2 gevallen een dwangsom is betaald. In totaal werd in 2014 € 2520,00 aan dwangsommen betaald.

Nieuw besluit tijdens bezwaarschriftprocedure

Het komt voor dat het bestuursorgaan in het ingediende bezwaarschrift al direct aanleiding ziet om het bestreden besluit aan te passen, nog voordat een behandeling bij de commissie heeft

plaatsgevonden. Het staat het bestuursorgaan vrij om in dat geval een nieuw besluit te nemen. Wanneer een nieuw besluit is genomen, wordt het bezwaarschrift op grond van de Awb geacht mede gericht te zijn tegen dat nieuwe besluit, tenzij laatstbedoeld besluit aan het bezwaar of beroep geheel tegemoet komt.

1.6 De andere aanpak

Met de andere, of informele, aanpak wordt de werkwijze bedoeld waarbij het bestuur als reactie bij bezwaren die bij hem binnenkomen niet (direct) de formele in de Awb voorgeschreven procedure in gang zet, maar waar eerst (door de vakafdeling) na ontvangst van het bezwaarschrift (telefonisch) contact wordt opgenomen met bezwaarmaker om de optie van onderling overleg (of mediation) voor te leggen, met als doel om het geschil in der minne (op informele wijze/in overleg) op te lossen en een juridische (vervolg)procedure wordt voorkomen.

Sinds enige jaren vindt de behandeling van bezwaarschriften op deze wijze in de gemeente Oirschot plaats.

Met deze werkwijze kunnen soms binnen het wettelijk kader oplossingen voor het bezwaar gevonden worden, of ontstaat bij de bezwaarmaker begrip voor de beslissing van het bestuur en wordt daarom het bezwaar niet doorgezet. In dit kader wordt opgemerkt dat echter niet iedere zaak zich leent voor deze informele aanpak, bijvoorbeeld in verband met politiek-bestuurlijke gevoeligheid of het ontbreken van -juridische- ruimte voor andere oplossingen.

Alhoewel het succes hiervan niet alleen kan worden afgemeten aan het aantal intrekkingen merkt de commissie op dat in 2015 (2014: 6), 5 bezwaarschriften zijn ingetrokken vóór de hoorzitting. In vier gevallen was de intrekking een gevolg van het feit dat hangende bezwaar een nieuw besluit is genomen. Van één bezwaarschrift is de reden van intrekking onbekend.

HOOFDSTUK 2 Cijfers

2.1 Algemeen

In dit hoofdstuk wordt verslag gedaan over de bezwaarschriften die in 2015 zijn afgehandeld door de commissie. De commissie heeft het bezwaarschrift afgehandeld als een advies is uitgebracht over het bezwaarschrift. De datum van het advies van de commissie is bepalend voor de telling.

In 2015 zijn er in totaal 91, waarvan 51 in één zaak, (in 2014: 30) bezwaarschriften ingediend. Daarnaast waren er op 1 januari 2016 nog 9 (in 2015 ingediende, maar nog niet op hoorzitting geweest) bezwaarschriften in behandeling.

In 2015 werden 6 bezwaarschriften (waarvan 5 vóór de hoorzitting en 1 ná de hoorzitting als gevolg van het feit dat hangende bezwaar een nieuw besluit is genomen) ingetrokken vóór advisering door de commissie. Voorts is in 1 geval volstaan met het verslag van de hoorzitting. In 69 zaken heeft de commissie in 2015 advies uitgebracht. Op 31 december 2015 lagen er nog (hoorzitting in 2015) 3 af te handelen zaken.

2.2 De commissie in cijfers

Aantal bezwaarschriften waarin de commissie advies heeft uitgebracht in 2015:

Onderwerp	2015	2014
Ruimtelijk bestuursrecht (bouwkap-milieu)	53	7
Handhaving	2	5
Planschade	--	3
Wet Bag	--	1
WOB	1	1
Leerlingenvervoer	3	1
Verkeer/GPK	--	1
Bestuurlijke boete	--	1
Subsidie	1	--
13b Opiumwet	1	--
Buiten behandeling laten	1	--
7:3 Awb	7	8
In behandeling (na zitting)	3	3
Totaal behandeld	69	28

Onderwerp	Hoorzitting	Advies cie	Aantal
	24 maart 2015		
Handhaving		ongegegrond	1
	23 juni 2015		
Ruimtelijk bestr (bouw)		gegrond	1
	14 juli 2015		
Wob		gegrond/ongegegrond	1
Ruimtelijk bestr (kap)		ongegegrond	1
Leerlingenvervoer		ongegegrond	1
	11 augustus 2015		
Ruimtelijk bestr (aanlegvergunning)		verslag	--
	8 september 2015		
Subsidie		ongegegrond	1
Leerlingenvervoer		ongegegrond	1

	6 oktober 2015		
Ruimtelijk bestr (bouw)		ongegrond niet-ontvankelijk	1 50
	20 oktober 2015		
Handhaving		niet-ontvankelijk	1
Leerlingenvervoer		ongegrond	1
Gehandicaptenparkeerkaart		ingetrokken ná hoorzitting (hangende bezwaar nieuw besluit genomen)	--
	10 november 2015		
<i>Bestuurlijke boete</i>		<i>ongegrond (advies 2016)</i>	<i>(1)</i>
13b Opiumwet		ongegrond	1
Buiten behandeling laten		ongegrond	1
	15 december 2015		
<i>Planschade</i>		<i>ongegrond (advies 2016)</i>	<i>(1)</i>
<i>Wob</i>		<i>ongegrond (advies 2016)</i>	<i>(1)</i>

Totaal:

Aantal	Geground	Ongegrond	(kennelijk) niet-ontvankelijk
69 (28)	2 (6)	9 (14)	58 (8)
100%	1% (21%)	15% (50%)	84% (29%)

(..) cijfers 2014

Uitgesplitste bezwaarschriften in 2015 naar categorie:

Ruimtelijk bestuursrecht

Aantal	Geground	Ongegrond	Niet-ontvankelijk
53 (7)	1 (2)	2 (5)	50 (--)
100%	2% (29%)	4% (71%)	94% (0%)

Opgemerkt wordt dat in één zaak (de op 1 juni 2015 door het college verleende omgevingsvergunning voor het plaatsen van een geldkiosk op de Markt) 51 bezwaarschriften zijn ingediend. Hiervan zijn 50 bezwaren niet-ontvankelijk verklaard (wegens niet verschoonbare termijnoverschrijding, vormverzuim, geen belanghebbende in de zin van artikel 1:2, eerste lid, van de Awb). Het bezwaar van de rechtspersoon in deze zaak is ongegrond verklaard. Het door de rechtspersoon ingestelde beroep, is na intrekking van de vergunning (op verzoek d.d. 11 april 2016 van aanvrager wegens onvoldoende consensus), ingetrokken.

Oorzaak (gegrond)

Onjuiste toepassing van regelgeving:

- *Omgevingsvergunning voor het bouwen van een overkapping aan de Kanaalstraat 23.* Gelet op de beschikbare gegevens is de omgevingsvergunning ten onrechte verleend, omdat het bouwplan, in weerwil van het bestreden besluit, niet in overeenstemming is met de "Beleidsregel omgevingsvergunning kruimelgevallen". Het tweede gedachtestreepje van de "beleidsregel" is thans niet aan de orde, nu het derde gedachtestreepje een specifieke voorwaarde bevat die ziet op de maximaal toegestane hoogte van overkappingen. Het college dient in de beslissing op bezwaar te overwegen of in de door vergunninghouder aangevoerde omstandigheden aanleiding wordt gezien om in dit geval af te wijken van het gevoerde beleid.

(hoger) beroepszaken

Bij uitspraak van de rechtbank Oost-Brabant van 15 januari 2015 (SHE 14/2684) is het ingestelde beroep tegen de op 13 januari 2014 aan de gemeente Oirschot verleende omgevingsvergunning voor

de kap van 5 moerasediken op het perceel Begijnhof ongenummerd te Oirschot, sectie F nr. 8258, ongegrond verklaard (commissie 27 mei 2014).

In de uitspraak van de rechtbank Oost-Brabant van 22 juli 2015 (SHE 15/255, SHE 15/256, SHE 15/257 en SHE 15/259) zijn de door diverse omwonenden ingestelde beroepen tegen de op 25 november 2015 alsnog in de beslissing op bezwaar verleende omgevingsvergunning voor het bouwen van een loods/rundveestal op het adres Montfortlaan 6 in Oirschot ongegrond verklaard (commissie 25 februari 2014).

Tegen de uitspraak van de rechtbank Oost-Brabant van 19 december 2014 (SHE 14/1251) waarbij het ingestelde beroep tegen de 1 juli 2013 geweigerde omgevingsvergunning beperkte milieutoets voor het veranderen van een varkens- en paardenhouderij aan de Heikant 3A in Oost-, West-, en Middelbeers grond is verklaard (commissie 29 oktober 2013), is door het college hoger beroep ingesteld. Bij besluit van 24 februari 2015 heeft het college het bezwaar opnieuw ongegrond verklaard. De Afdeling overweegt in de tussenuitspraak van 30 september 2015 (201500855/1/A4) dat het aannemelijk is (vaststaat dat door de wijziging de door de inrichting veroorzaakte geurbelasting ter plaatse van de woning aan de Heikant 5 afneemt en dat ook de emissies van ammoniak en zwevende deeltjes afnemen) dat de wijziging van de inrichting ten opzichte van de reeds vergunde situatie leidt tot een afname van de milieugevolgen vanwege de inrichting, ook wat het aspect volksgezondheid betreft, zodat niet kan worden geoordeeld dat de wijziging belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu kan hebben. Dat na de wijziging een overbelaste geursituatie blijft bestaan, hetgeen het college niet wenselijk acht, kan geen grond zijn om in het kader van deze procedure over verlening van een omgevingsvergunning voor de wijziging een milieueffectrapport te eisen en op die manier te bewerkstelligen dat in de inrichting verdergaande geurreducerende maatregelen worden getroffen. Het hoger beroep is ongegrond. Het college kon dan ook niet de omgevingsvergunning weigeren op grond van artikel 5.13b, eerste lid, van het Bor. De Afdeling draagt het college op om binnen zes weken na verzending van deze tussenuitspraak, met inachtneming van hetgeen hierin is overwogen, een nieuw besluit op bezwaar te nemen (alsnog verlenen van de gevraagde omgevingsvergunning), en dit nieuwe besluit aan de Afdeling toe te zenden. Bij besluit van 10 november 2015 heeft het college opnieuw beslist op het bezwaar en het besluit van 1 juli 2013 gewijzigd door alsnog de gevraagde omgevingsvergunning te verlenen. In de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 3 februari 2016 (201500855/2/A4) heeft de Afdeling, gelet op hetgeen in de tussenuitspraak is overwogen, het hoger beroep van het college ongegrond verklaard.

Handhaving

Aantal	Gegrond	Ongegrond	Niet-ontvankelijk
2 (5)	-- (2)	1 (3)	1 (--)
100%	0% (40%)	50% (60%)	50% (0%)

(hoger)beroepszaken

In de uitspraak van de rechtbank Oost-Brabant van 24 juli 2015 (SHE 15/1525) is het ingestelde beroep tegen het besluit van het college, waarbij het college aan eiser een last onder dwangsom heeft opgelegd ten aanzien van de elektrische monitoring (last 1) en de luchtwasser (last 2) gegrond verklaard voor last 1 (wegens strijd met artikel 6.24t, eerste lid, van het Activiteitenbesluit in samenhang met artikel 5:32, eerste lid, van de Awb, eiser is pas vanaf 1 januari 2016 verplicht aan de in artikel 3.125, vierde lid, van het Activiteitenbesluit milieubeheer gestelde eis te voldoen). Het beroep voor zover dit betrekking heeft op last 2 is ongegrond (commissie 24 maart 2015).

Door eiser is hoger beroep, ten aanzien van last 2, ingesteld tegen de uitspraak van 24 juli 2015. In de uitspraak van de voorzieningenrechter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 20 mei 2016 (201506990/1/A1, 201506990/2/A1) is het hoger beroep gegrond verklaard. De rechtbank, die op de hoogte was van het besluit van 30 juni 2015 met betrekking tot verlenging van de begunstigingstermijn, heeft dit niet onderkend dat zij ook op dat beroep (6:19, eerste lid, van de Awb/college had moeten doorzenden, besluit van 15 december 2015 is dan ook onbevoegd genomen) had moeten beslissen. De voorzieningenrechter overweegt dat geen grond bestaat voor het oordeel dat het college een langere begunstigingstermijn had moeten stellen. Het beroep tegen het besluit van 30 juni 2015 is daarom ongegrond.

Bij uitspraak van de rechtbank Oost-Brabant van 7 augustus 2015 (SHE 15/265) is het ingestelde beroep in de handhavingszaak van het gebruik van de woning aan de Achtbundersedijk 2 als burgerwoning *ongegron*d verklaard. Op grond van het overgangsrecht was het college niet bevoegd om tegen dit gebruik handhavend op te treden. Dit betekent dat de rechtbank niet toekomt aan de vraag of sprake is van bijzondere omstandigheden die nopen tot het afzien van handhavend optreden. (commissie 2 september 2014).

In de uitspraak van de rechtbank Oost-Brabant van 23 mei 2016 (SHE 15/6889) is het ingestelde beroep in de handhavingszaak met betrekking tot het perceel Spreeuwesedijk 4 voor zover het beroep is gericht tegen het besluit van 20 maart 2015 (last onder dwangsom) niet-ontvankelijk (eiser heeft tegen dit besluit geen bezwaar gemaakt). Voorts verklaart de rechtbank zich onbevoegd ten aanzien van het beroep voor zover dat is gericht tegen de brief van 21 april 2015 (brief betreft een mededeling van feitelijke aard en is geen besluit in de zin van artikel 1:3 van de Awb, nu uit deze brief niet blijkt dat deze is gericht op rechtsgevolg) (7:3 Awb/23 oktober 2015 advies).

[Wob](#)

Aantal	Gegron	Ongegron	Niet-ontvankelijk
1 (1)	1 (--)	-- (1)	-- (--)
100%	100% (0%)	0 % (100%)	0 % (0%)

Oorzaak (gegron)

Onjuiste toepassing van regelgeving:

- *Besluit waarbij het college het verzoek van reclamanten om informatie (betreffende opvanglocatie vluchtelingen) op grond van de Wet openbaarheid van bestuur gedeeltelijk heeft afgewezen.*

Met het besluit zijn niet alle gevraagde documenten verstrekt. Door het college is niet onderkend dat artikel 11, eerste lid, van de Wob niet aan openbaarmaking (met uitzondering van de persoonlijke beleidsopvattingen) van dit document in de weg staat. Voorts is bepaalde informatie uit dit document reeds openbaar. De overige bezwaren zijn ongegron.

(hoger) beroepszaken

Bij (mondelijke) uitspraak van de rechtbank Oost-Brabant van 6 maart 2015 (SHE 14/3632) is het ingestelde beroep tegen het niet tijdig nemen van een besluit op het bezwaar van eiser naar aanleiding van het primaire (Wob) besluit gegron verklaard (de dwangsom van € 1260,00 is reeds door het college in 2014 voldaan), en heeft de rechtbank bepaald dat het college binnen twee weken na verzending van deze uitspraak alsnog op het bezwaarschrift van 28 augustus 2013 beslist, bij gebreke waarvan aan eiser een dwangsom wordt verbeurd. Voorts heeft de rechtbank het verzoek van eiser om toekenning van schadevergoeding afgewezen. Daarnaast (SHE 14/3631) wordt door de rechtbank het beroep van eiser tegen het niet tijdig nemen van een beslissing op zijn brief van 11 maart 2014 (niet zijnde een aanvraag als bedoeld in artikel 4:17, eerste lid, van de Awb) niet-ontvankelijk verklaard (commissie 26 november 2013).

Door eiser is hoger beroep ingesteld tegen de uitspraak van 6 maart 2015. In de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 2 september 2015 (201503284/2/A3) is het hoger beroep kennelijk ongegron verklaard. In de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 16 december 2015 (201503284/3/A3) is het tegen deze uitspraak door eiser ingekomen verzet ongegron verklaard.

[Leerlingenvervoer](#)

Aantal	Gegron	Ongegron	Niet-ontvankelijk
3 (1)	-- (--)	3 (1)	-- (--)
100%	0% (0%)	100% (100%)	0% (0%)

[Subsidie](#)

Aantal	Geground	Ongegrond	Niet-ontvankelijk
1 (--)	-- (--)	1 (--)	-- (--)
100%	0%(0%)	100% (0%)	0% (0%)

[13B Opiumwet](#)

Aantal	Geground	Ongegrond	Niet-ontvankelijk
1 (--)	--(--)	1 (--)	--(--)
100%	0%(0%)	100%(0%)	0% (0%)

[Buiten behandeling laten](#)

Aantal	Geground	Ongegrond	Niet-ontvankelijk
1 (--)	-- (--)	1 (--)	-- (--)
100%	0% (0%)	100% (0%)	0% (0%)

[Bestuurlijke boete](#)

(hoger)beroepszaken

In de uitspraak van de rechtbank Oost-Brabant van 8 januari 2015 (SHE 14/1684) is het ingestelde beroep tegen het besluit van het college, waarbij het college aan eiseres een bestuurlijke boete heeft opgelegd wegens een aantal (3) overtredingen van de Wet kinderopvang en kwaliteitseisen peuterspeelzalen *gegrond* verklaard (wegens strijd met artikel 1.72, eerste lid, van de Wko) voor de boete die is opgelegd wegens het ontbreken van een beroepskracht op de peutergroep. *De boete voor overtreding 1 is tussen partijen niet in geschil. Voorts was het college ter zake van overtreding 2 bevoegd een bestuurlijke boete op te leggen.* In zoverre slagen de beroepsgronden dus niet. De rechtbank ziet geen aanleiding de resterende boete te matigen (commissie 21 januari 2014).

In de uitspraak van de rechtbank Oost-Brabant van 13 juli 2016 (SHE 16/887) is het ingestelde beroep tegen het besluit van het college, waarbij het college aan eiseres een bestuurlijke boete heeft opgelegd wegens een aantal (3) overtredingen van de Wet kinderopvang en kwaliteitseisen peuterspeelzalen *ongeground* verklaard. Hoger beroep is ingesteld. De zaak loopt nog (commissie 10 november 2015).

[Planschade](#)

(hoger)beroepszaken

In de uitspraak van de rechtbank Oost-Brabant van 8 september 2014 (SHE 14/1361) is het ingestelde beroep tegen het planschadebesluit van het college (Van Mellincrodestraat 1) *ongeground* verklaard (commissie 27 augustus 2013). In de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 25 november 2015 (201408184/1/A2) heeft de Afdeling, uitgaande van een (eerst in beroep betwiste) andere peildatum en (derhalve) een ander vigerend bestemmingsplan, het hoger beroep *gegrond* verklaard.

In de uitspraak van de rechtbank Oost-Brabant van 18 december 2015 (SHE 15/1005) is het ingestelde beroep tegen het planschadebesluit van het college (Bekersberg 8) *ongeground* verklaard (commissie 28 oktober 2014). Hoger beroep is ingesteld. De zaak loopt nog.

[7:3 Awb](#)

De bezwaarschriften die niet op zitting zijn gekomen, zijn bezwaarschriften die (*):

- evident te laat zijn ingediend;
- niet tegen een (appellabel) Awb besluit of tegen privaatrechtelijk rechtshandelen of feitelijk handelen zijn gericht;
- niet door een belanghebbende zijn ingediend.

dan wel bezwaarschriften die zonder enige twijfel ongegrond zijn (bijv. omdat dit ondubbelzinnig uit een wettelijk voorschrift blijkt) dan wel aan het bezwaar volledig wordt tegemoetgekomen, mits andere belanghebbenden daardoor niet in hun belangen worden geschaad.

In zulke gevallen staat artikel 7:3 Awb toe dat deze bezwaarschriften buiten zitting worden afgedaan. Er volgt dan nog slechts een advies aan het bestuursorgaan omtrent de wijze waarop op het bezwaarschrift dient te worden beslist.

Oorzaken:

Aantal	Te laat	Verzuim	Geen besluit	Volledig tegemoetgekomen	Geen procesbelang
7 (8)	4 (3)	-- (2)	2 (2)	-- (1)	1 (--)
100%	57% (38%)	0% (25%)	29%(25%)	0% (12%)	14% (0%)

(*)

Op grond van artikel 6.7 van de Awb bedraagt de termijn voor het indienen van een bezwaarschrift zes weken. Deze termijn vangt aan met ingang van de dag na die waarop het besluit op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt (artikel 6.8 van de Awb). Wordt buiten deze termijn een bezwaarschrift ingediend, en is de termijnoverschrijding niet verschoonbaar, dan is het bezwaar met toepassing van artikel 7:3, aanhef en onder a van de Awb niet ontvankelijk.

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (o.a. ECLI:NL:RVS:2013:BZ4022) kan een belanghebbende slechts opkomen tegen een besluit, indien hij bij het instellen van dat rechtsmiddel procesbelang heeft, in die zin dat hij een rechtens relevant belang heeft bij een inhoudelijk oordeel over dat besluit.

Ingevolge artikel 1.2, eerste lid, van de Awb wordt onder belanghebbende verstaan degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken. Een persoon dient een voldoende objectief bepaalbaar, eigen, persoonlijk belang te hebben dat hem in voldoende mate onderscheidt van anderen en dat rechtstreeks wordt geraakt door het bestreden besluit.

In artikel 6:5, eerste lid aanhef en onder d, van de Awb is bepaald dat het bezwaarschrift ten minste de gronden van het bezwaar bevat.

Artikel 6:6 van de Awb bepaalt dat indien niet is voldaan aan artikel 6:5 of aan enig ander bij de wet gesteld vereiste voor het in behandeling nemen van het bezwaar, dit niet ontvankelijk kan worden verklaard, mits de indiener de gelegenheid heeft gehad het verzuim te herstellen binnen een hem daartoe gestelde termijn.

Ingevolge artikel 8.1 van de Awb in samenhang met artikel 7.1 van de Awb kan een belanghebbende tegen een besluit bezwaar maken c.q. beroep instellen. Ingevolge artikel 1.3, eerste lid, van de Awb wordt onder besluit verstaan: een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling.

Hoofdstuk 3 Conclusies

3.1 Inleiding

Vanzelfsprekend acht de commissie het van belang dat de adviezen van de commissie ook een signaalfunctie hebben in de richting van (de werkzaamheden van) de afdelingen die zich met de ambtelijke advisering richting het college en de gemeenteraad bezighouden en waar de primaire besluiten worden voorbereid.

3.2 Kwaliteit bestreden besluiten

Allereerst is de commissie van oordeel dat de (door bezwaarmakers bestreden) besluiten die de commissie onder ogen krijgt in beginsel over het algemeen goed van kwaliteit zijn.

Kijkend naar de belangrijkste eisen die door de Awb aan besluiten worden gesteld, te weten:

- Het verzamelen van alle relevante feiten die nodig zijn om een besluit te nemen;
- Het maken van een zorgvuldige belangenafweging naar aanleiding van de verzamelde feiten;
- Het duidelijk motiveren van de beslissing, zodat het voor belanghebbenden kenbaar is wat de beslissing van het bestuursorgaan is en op welke wettelijke regeling/beleid(sregels) het besluit wordt genomen en
- Het duidelijk vermelden van de rechtsmiddelen die tegen het besluit kunnen worden ingesteld

constateert de commissie dat hier doorgaans aan wordt voldaan.

De burger moet uit het besluit duidelijk kunnen lezen wat besloten is, waarom dat besloten is en op welke wettelijke grondslag het besluit is genomen. De commissie herhaalt het belang van motivering van de primaire besluiten. Een motiveringsgebrek hoeft niet altijd te leiden tot een nieuw besluit. Het komt voor dat een bestuursorgaan dat zijn primaire besluit heroverweegt tot de conclusie komt dat de beslissing op zichzelf juist is, maar de onderbouwing van de beslissing niet. De commissie heeft in deze gevallen geadviseerd om het bestreden besluit in stand te laten (ongegrond) met verbetering c.q. aanvulling van de motivering in de beslissing op bezwaar. In 2015 heeft de commissie in 8%/bij correctie van de 51 bezwaarschriften in 1 zaak: 25% (2014: 18%) van de zaken geadviseerd om de motivering van het besluit aan te passen. De commissie vraagt dan ook blijvend aandacht voor dit punt.

Het is van groot belang dat het bestuursorgaan de grootst mogelijke zorgvuldigheid aan de dag legt voor het proces van de primaire besluitvorming. De commissie vraagt ook hier blijvend aandacht voor.

De commissie ziet thans geen aanleiding voor het maken van specifieke opmerkingen of het doen van aanbevelingen in dit kader. Uiteraard blijft de commissie wel alert op het signaleren van kansen ter verbetering van de kwaliteit van de besluitvorming.

3.3 Werkwijze bezwaarschriftencommissie

- De commissie stelt vast dat in het merendeel van de zaken het bezwaar ongegrond wordt verklaard. (Nieuwe) wetgeving en jurisprudentie maakt echter wel dat het adviseren door de commissie steeds complexer wordt. Indien (hoger) beroep wordt ingesteld houdt dit meestal stand;
- De commissie ziet voor zichzelf een actieve rol weggelegd op het vlak van conflicthantering (pre-mediation in de bezwaarfase). Er is voldoende ruimte voor bezwaarmakers om, ook passend bij een bezwaarschriftprocedure, hun verhaal te doen. Daarnaast vindt de commissie dat de vertegenwoordigers van het bestuursorgaan oplossingsgericht zijn en bereid zijn om mee te denken;

- De commissie is zeer tevreden over het feit dat de verweerschriften ook dit verslagjaar over het algemeen goed van kwaliteit waren, en onderstreept het belang van het opstellen van een verweerschrift;
- Tenslotte prijst de commissie de uitstekende secretariële ondersteuning alsmede de overige faciliteiten.

3.4 Beslistermijn

De commissie beveelt aan om kritisch te blijven kijken naar de afhandelingsduur van individuele bezwaarschriften en te blijven streven naar afhandeling van elk bezwaarschrift binnen de wettelijke termijn. De commissie wijst in dit kader voorts nog op de bewaking door het Corsa postregistratiesysteem en de verdere digitaliserings/zaakgericht werken plannen.

